

Amsterdam  
27 juni 1999

Lieve Anke

Beste Hans, na twee zomerse dagen is de  
hoek weer op. Ik kan nu met een gerust  
hart achter mijn bureau zitten om de  
chaos op mijn bureau en in mijn hoofd  
te ordenen zonder dat ik een moment van  
zomerse pijn zou missen. Ik begrijp dat  
jullie begin volgende maand naar Nenton  
plan om jullie rantsoen zomerse pijn bin-  
nen te halen. Wel zijn jullie toch op tijd  
Kring voor de zonverduistering! In Amster-  
dam vindt iedere avond een zonverduistering  
plaats. Ik word er niet anders van. Ja,  
ik weet het; alleen als de maan voor de  
zon schuift dan kan je de corona goed be-  
studeren. Maar mijn armzalige hersenen  
kunnen van al die vlammen en lichtbarsting-  
en, die je dan ziet, geen chocola maken!  
"Ergens chocola van maken" is nog een mo-  
dieuse uitdrukking; het woord "nipte" hoor  
ik niet meer de laatste tijd.

Ik vraag me af of we in een global  
wereld "leven waar tegelijkertijd in Wink-  
don getemist wordt, en in Kosovo en  
in Servië mensen hopen te overleven.  
Zonder affiniteit voor de medemens ver-  
anderen mensen in wolven. En hoe  
kan het weer goed komen (personaliseerd  
worden) tussen Kosovaren en Serviërs zonder  
affiniteit tussen beide bevolkings groepen.  
Laat ik nog maar eens het pedechts van  
Rutger Kopland voor jullie opschrijven.  
Plaats ook over affiniteit

Joupe Sla

Alles kan ik verdragen,  
het verdorren van bomen,  
stervende bloemen, het loekje  
aardappelen kan ik met draafte open  
zien rooien, daar ben ik  
werkelijk hard in.

Maar joupe sla in september,  
met peplaat, slap nog,  
in vochtige bedjes, mee.

De bijlagen zijn een kopie brief van mijn  
vroegste mede boerher Andrew Bonar, uit Atlanta,  
een kopie van Hans' toespraak van Hans' feest  
Verwacht en nog een kopie van een brief van  
mij uit 1992.

3

Ach, ik dacht niet meer aan een tweede  
vel te beginnen. Lange brieven zijn zo  
vermoeiend om te lezen voor de ontvangers;  
vanwege de lengte.

Ik kreeg van mijn ouders al mijn aan hen  
gestuurde brieven terug, die ze bewaard  
hadden. Vandaar dat je mijn bewaarskopie  
v. d. brief uit 1992 krijgt die ik per substitue-  
erd heb voor opineel in mijn orders.

Floris is 1 juni vertrokken om bij Ernst &  
Young, Chicago 4 maanden daar te werken.  
Iedere ervaring is meegenomen. Ten slotte  
Harvard mistant ook niet op de CV  
van Lodewijk, me dunkt. Dit weekend  
(vrijdag heen; maandag terug) vertoef Claire  
in Chicago. Ze heeft zich niet afgemeld  
voor vertrek bij ons en ik ben benieuwd of  
ze ons belt om te vertellen over haar weder-  
waardigheden als ze terug is.

Mijn ouders "are still going strong". Op  
8 juli a.s. ontmoet ik mijn vader in Rotterdam,  
kunnen we samen in bespreken we de toekomst  
in de wereld. En op 15 juli gaan we reizen

naar de Van Dyck tentoonstelling in Antwerpen. Wat ons sociale leven betreft, wil ik opmerken dat je onmogelijk kan verëenzamen in Amsterdam. Vrijdagsavond spendeerd op de Vrijkeveense klassen en een prachtige Zonsverduistering mee maakt.

De Zon, zo'n oranje rode bol zakte in 't meer. Nescio beschreef aan het einde van zijn novelle "De uitvreter" ook zo'n Zonsondergang.

Straalbezopen probeerde de uitvreter de rode bol in een hoedendoos op te vangen en is tijdens deze poging van de walbrink in de Waal pedonderd en verzoopen.

Mijn vriend Erik van Housjou zei tegen me:

"Dijkwafer, ik heb geen tijd meer voor je en wil niets meer met je te maken hebben. Tenzij je het boek 'kapitein Corelli's mandoline' plezen hebt. Dat is nog eens ferme taal. Ik hou wel van een veelvriende vriendschap. Als ik nu eens van hem eis dat hij zijn kop in de open flesperde muil v. l. leeuw steekt zoals leeuwentemmers in een circus plegen te doen, hoe lang zou dan onze vriendschap nog duren? Ik zal jullie deze eis niet stellen, maar wel dat jullie zoftvuldig moeten zijn in het kiezen van jullie vrienden, want: Des Amis de mes Amis sont mes Amis. Bonnes vacances à Henton. ook v. Vera. Groetjes D.